

Ontslag op staande voet

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 29 februari 2012 is appelland in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, hem medegedeeld bij brief van 1 februari 2012. Deze beslissing houdt in een ontslag op staande voet wegens een dringende reden. Van verweerster is een verweerschrift gedateerd op 19 maart 2012 ontvangen. Bij het beroepschrift en het verweerschrift zijn producties overgelegd. Bij brief van 29 maart 2012 heeft de gemachtigde van appelland een nadere productie in het geding gebracht. Op 4 april 2012 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling van het beroep plaatsgevonden. Appelland was daarbij aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster is verschenen haar gemachtigde, alsmede mevrouw drs., rector van het te

2. Feiten

Appelland is op 1 augustus 2010 tijdelijk aangesteld in de functie van leraar aan het Appelland werkte parttime. Ingaande 1 augustus 2011 is de aanstelling tot 1 augustus 2012 weer voor een jaar in tijdelijke dienst verlengd, omdat er in het schooljaar 2010-2011 wegens ziekte en om allerlei andere redenen sprake is geweest van veelvuldig verlof.

Op 28 november 2011 heeft appelland aan de schoolleiding gemeld dat bij hem een ongeneeslijke ziekte, alvleesklierkanker, was vastgesteld. Appelland gaf daarbij aan een psycholoog te hebben ingeschakeld en contact te hebben met een instelling, die hulp biedt bij levensbeëindiging. Vanaf dat moment is appelland met toestemming van de schoolleiding veelvuldig afwezig geweest. Op 22 december 2011 heeft appelland zijn collega's over zijn ziekte ingelicht.

Op 24 januari 2012 heeft appelland aan de schoolleiding meegedeeld dat hij de ziekte had verzonnen. Wegens financiële schulden uit het verleden had hij geen andere uitweg gezien dan zich van het leven te beroven. De ziekte zou als een plausible verklaring voor zelfdoding moeten dienen. Appelland zou ook een mislukte poging tot zelfdoding gedaan hebben.

Op 1 februari 2012 heeft verweerster appelland op staande voet ontslagen. Verweerster heeft hierbij als dringende reden aangemerkt dat appelland door de onjuiste mededelingen over een ongeneeslijke ziekte het vertrouwen onherstelbaar heeft beschadigd en over de tijd dat hij geen werkzaamheden verricht heeft vanwege de voorgewende ziekte ongeoorloofd heeft verzuimd. Daarnaast heeft verweerster gesteld dat inmiddels gebleken was dat appelland bij zijn indiensttreding had verzwegen dat hij recent in dienst was geweest bij twee scholen, die deel uitmaken van een samenwerkingsverband, waarvan ook het deel uitmaakt (.....). Daardoor heeft appelland onjuiste inlichtingen gegeven over zijn arbeidsverleden en is zijn benoeming destijds op grond van een bedrieglijke voorstelling van zaken tot stand gekomen.

3. De standpunten van partijen

Door appelland is aangevoerd dat de achtergrond van zijn voorgewende ziekte was dat hij in een "angstpsychose" verkeerde, die is veroorzaakt door een onzekere en steeds slechter wordende financiële situatie als gevolg van een sterk afnemend lesaanbod. Appelland stelt dat hij daardoor niet toerekeningsvatbaar was en dat er gelet op alle omstandigheden geen sprake kan zijn van een rechtsgeldig ontslag op staande voet. Het bij zijn sollicitatie niet vermelden van eerdere dienstverbanden beruiste op een vergissing en die dienstverbanden waren ook niet relevant voor de functie bij het Tenslotte heeft appelland gesteld dat het ontslag op staande voet niet onverwijd is gegeven.

Verweerster heeft aangevoerd dat het valselijk voorwenden van een levensbedreigende ziekte, het in verband daarmee veelvuldig verzuimen (vanaf 29 november 2011 betreft het 114 uren) en het verzwijgen van relevante informatie over eerdere dienstverbanden gedragingen zijn die een dringende reden vormen als bedoeld in artikel 7:677 lid 1 van het BW. Van verweerster kan niet worden gevergd de arbeidsovereenkomst nog langer te laten voortbestaan. Op grond van informatie van de bedrijfsarts van 30 januari 2012 was helder dat er bij appelland geen sprake was van een ziekelijke stoornis. Het ontslag is volgens verweerster onverwijd gegeven. Na het gesprek op 24 januari 2012 zijn er slechts enkele werkdagen overheen gegaan voordat het ontslag is gegeven. Deze dagen waren nodig om informatie en advies in te winnen, o.a. bij de bedrijfsarts en voor enig intern beraad. Het gesprek waarin het ontslag op staande voet is meegedeeld is op aandringen van appelland ook nog een dag uitgesteld.

4. De beoordeling

Zoals ook in artikel 9.a.1., tweede lid onder b van de CAO VO, is bepaald, kan de arbeidsovereenkomst met onmiddellijke ingang worden opgezegd wegens een dringende reden als bedoeld in artikel 7:678 van het BW. Voor de werkgever worden als dringende redenen in de zin van lid 1 van artikel 677 beschouwd zodanige daden, eigenschappen of gedragingen van de werknemer, die ten gevolge hebben dat van de werkgever redelijkerwijze niet kan gevergd worden de arbeidsovereenkomst te laten voortduren.

In het onderhavige geval staat vast dat appellant bij de schoolleiding en zijn collega's heeft voorgewend getroffen te zijn door een ongeneeslijke ziekte, waardoor hij niet lang meer te leven zou hebben. Op grond daarvan heeft appellant het werk regelmatig mogen verzuimen.

Verder staat vast dat appellant bij zijn sollicitatie onvolledige informatie heeft gegeven door een tweetal recente dienstverbanden niet te vermelden.

De commissie is van oordeel dat verweerster deze gedragingen van appellant terecht als een dringende reden voor ontslag kon aanmerken. Het noodzakelijke vertrouwen dat een werkgever in zijn werknemer moet kunnen hebben was door deze gedragingen van appellant definitief verloren gegaan. Verweerster heeft hierbij niet ten onrechte ook aangenomen dat bij een groot aantal in het verleden door appellant gedane mededelingen (zo heeft appellant eerder ook melding gemaakt van een hersentumor, die later weer bleek ten onrechte te zijn gediagnosticeerd) achteraf ook vraagtekens kunnen worden gezet. Niet aannemelijk is dus dat er sprake is geweest van een eenmalig incident.

Het verweer van appellant dat zijn gedragingen hem niet kunnen worden toegerekend, omdat er sprake is van een ziekelijke stoornis, waardoor hij de gevolgen van zijn handelingen niet kon overzien, wordt door de Commissie verworpen. De Commissie overweegt hieromtrent eerst dat voor een rechtsgeldig ontslag op staande voet niet vereist is dat de werknemer van zijn gedragingen een verwijt kan worden gemaakt. Ontslag op staande voet is in beginsel ook mogelijk indien de werknemer geen verwijt treft. Verder heeft appellant zijn stelling dat hij gehandeld heeft onder dwang van een ziekelijke stoornis niet aannemelijk gemaakt. De door appellant overgelegde verklaring van zijn huisarts biedt daarvoor geen grond.

De Commissie is van oordeel dat het ontslagbesluit voldoet aan het vereiste van onverwijldheid, nu het gegeven is binnen enkele dagen nadat verweerster op de hoogte was gekomen van de feiten en omstandigheden, die als dringende redenen konden gelden.

De commissie is tot de slotsom gekomen dat het ontslag op staande voet, gelet op alle omstandigheden van het geval, waaronder de persoonlijke omstandigheden van appellant, de gevolgen van het ontslag, zijn leeftijd en de korte duur van het dienstverband rechtsgeldig is gegeven. Het beroep moet dus ongegrond verklaard worden.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 4 april 2012 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. J.M.J. Godrie, mr. A.A.M. Mollee, dr. H.A.P. Wolfhagen en W.G.A. van der Geest, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.